

Sygn. akt I C 1065/23 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie, I Wydział Cywilny,

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Marcin Borodziuk
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Zegartowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 lutego 2024 r. w S.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lipca 2023 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda, tytułem zwrotu kosztów procesu, kwotę 100 (sto) złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 1065/23

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 05 lutego 2024 roku

Powód J. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 540 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 28 lipca 2023 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 03 października 2022 r. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, polegającego na złamaniu palca IV lewej ręki. Z pozwanym łączyła go umowa ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu, obowiązująca od 01 maja 2018 r. do 31 stycznia 2023 r. Pozwany nie wypłacił poszkodowanemu odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, oraz zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

Uzasadniając swoje stanowisko potwierdził, że strony zawarły umowę ubezpieczenia w oparciu o polisę nr (...), z sumą ubezpieczenia na kwotę 9.000 złotych. Za 1% trwałego uszczerbku ustalono odszkodowanie w kwocie 360 złotych. Pozwany powołał się na definicję nieszczęśliwego wypadku, zawartą w ogólnych warunkach umowy (...)/OWU, w § 2 ust. 2 pkt 5, i w oparciu o ten zapis uznał że żądanie objęte pozwem jest niezasadne. Wbrew tej definicji, zdarzenie

nie było bowiem wywołane przyczyną zewnętrzną, lecz było zależne od stanu zdrowia powoda, który miał niesprawną nogę po operacji.

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 505⁸ § 4 k.p.c. w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza czterech tysięcy złotych, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Od uznania sądu opartego na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy zależy rozszerzenie tego uzasadnienia o pozostałą treść określoną w art. 327¹ § 1.

Niniejsza sprawa nie należy do skomplikowanych, stąd nie zachodzi potrzeba przytoczenia pełnej podstawy faktycznej orzeczenia. Poprzestać wystarczy na stwierdzeniu, że pozwany nie zakwestionował zaistnienia zdarzenia zgłoszonego przez powoda, ani opisanych przez niego okoliczności przewrócenia się na schodach i złamania IV palca lewej ręki, gdy próbował uchronić się od upadku, chwytając za poręcz. Twierdzenia faktyczne powoda w tym zakresie uznano za przyznane przez pozwanego, choć ten się o nich nie wypowiedział. Nie przemawiały przeciwko temu wyniki rozprawy, skoro pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie odnosił się do tej kwestii (art. 230 k.p.c.). W odpowiedzi na pozew pozwany przyznał za to wprost (art. 229 k.p.c.), że z powodem łączyła go umowa ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu, z polisą o nr (...). Fakty w omawianym zakresie nie wymagały więc dowodu.

W tych warunkach spór pomiędzy stronami sprowadzał się do kwestii związanych z zakresem udzielonego ubezpieczenia, gdyż pozwany podnosił, że zdarzenie zgłoszone przez powoda nie wypełniało definicji nieszczęśliwego wypadku, który w jego ocenie został zdefiniowany w ogólnych warunkach umowy (...)/OWU. Pozwany podniósł, że takie zdarzenie nie mogło być wywołane stanem zdrowia osoby, której zdrowie i życie jest przedmiotem ubezpieczenia, lecz wyłącznie „gwałtownym zdarzeniem wywołanym przyczyną zewnętrzną”.

Stosownie do treści art. 6 k.c., znajdującego swoje proceduralne odzwierciedlenie w art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne.

W realiach niniejszej sprawy to pozwany był obowiązany do przedłożenia dowodów służących wykazaniu tego, że zapisy ogólnych warunków umowy czynią zgłoszone przez powoda roszczenie niezasadnym. To pozwany wywodził z treści tych zapisów skutki prawne w postaci wyłączenia swojej odpowiedzialności. Jako właśnie wyłączenie odpowiedzialności należy traktować zastrzeżenie w definicji nieszczęśliwego wypadku tego, że zdarzenie nie może być choćby częściowo spowodowane stanem zdrowia poszkodowanego.

Tymczasem pozwany w niniejszej sprawie nadesłał do Sądu dwie płyty CD, z których jedna z nich (k. 15) była pusta. Jak wyjaśnił pełnomocnik powoda na rozprawie, intencją strony pozwanej było nadesłanie jednej płyty, przy czym mogło dojść do sytuacji, w której pierwsza płyta została wadliwie wypalona, i po zorientowaniu się, że zaszła taka sytuacja, pozwany nadesłał drugą płytę (k. 17). Znajdujące się na niej dokumenty w żaden sposób nie pozwalają jednak na stwierdzenie, że ogólne warunki ubezpieczenia o kodzie (...) znajdują zastosowanie do polisy ubezpieczeniowej (...), którą powód wykupił u pozwanego. Nie tylko nie wykazano powiązania ogólnych warunków umowy, przedłożonych przez pozwanego, z umową ubezpieczenia, ale wręcz z zapisów tych warunków ubezpieczenia wynika, że dotyczą one umów, których przedmiotem jest wyłącznie życie ubezpieczonego (§ 3, § 4, § 6).

Bez znaczenia jest zatem zawarta w złożonym przez pozwanego dokumencie definicja nieszczęśliwego wypadku, skoro odnosić ją można tylko do wypadku powodującego śmierć ubezpieczonego. Ubezpieczony żyje, stanął przed sądem, a w pozwie powoływał się na złamany palec, co obiektywnie nie zagrażało jego życiu.

Jak stanowi art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający

zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z art. 829 § 1 pkt 2 k.c., ubezpieczenie osobowe może w szczególności dotyczyć przy ubezpieczeniu następstw nieszczęśliwych wypadków - uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku. Stosownie zaś do art. 805 § 2 pkt 2 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Jak wskazano wyżej, pomiędzy stronami bezsporne było związanie umową ubezpieczenia, zajście w okresie ubezpieczenia wypadku, skutkującego złamaniem palca IV lewej ręki powoda. Okoliczność, że przedmiotowe złamanie spowodowało trwałą uszczerbek na zdrowiu powoda nie została zaprzeczona przez stronę pozwaną.

Do oceny pozostawał wymiar uszczerbku na zdrowiu poszkodowanego, co wymagało, co do zasady, zasięgnięcia wiadomości specjalnych. Powód na rozprawie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego. Zgodnie jednak z art. 505⁷ § 2 k.p.c., opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności. W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosiła 540 złotych, a przewidywany koszt sporządzenia opinii ją przewyższał (byłby bliższy kwoty 1.000 złotych). Nie zachodziły wyjątkowe okoliczności uzasadniające dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, a obecne strony nie zgłosiły zastrzeżenia do protokołu rozprawy z uwagi na pominięcie tego dowodu. Pozwany wręcz wycofał się ze swojego wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, złożonego w pkt 5 odpowiedzi na pozew.

W tych warunkach Sąd dokonał własnej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Odwołując się do akt szkody nadesłanych na płycie CD stwierdzić należy, że już na etapie zgłoszenia szkody pozwany zaproponował powodowi kwotę 540 złotych tytułem odszkodowania, a ten zaznaczył w formularzu zgłoszeniowych, że zgadza się na taką kwotę, przez zaznaczenie opcji „tak” (płyta z k. 17, strona 28 pliku o nazwie 2. (...)-21_ (...) _ (...) _23.pdf). Sam pozwany likwidując szkodę ocenił zatem, nie przeprowadzając badania powoda, że trwałą uszczerbek na zdrowiu wynosi 1,5%, skoro za 1% trwałego uszczerbku w umowie przewidziano odszkodowanie w kwocie 360 złotych.

Dokonując własnej oceny Sąd podziela zapatrywanie pozwanego, zważywszy na fakt, że ubezpieczyciel nie jest podmiotem zainteresowanym w zawiżeniu wysokości wypłacanego przez siebie świadczenia. Dodatkowo, odnosząc się do samego charakteru urazu, zauważyć należy, że w tabeli stanowiącej do załącznik rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, pod poz. 141 przewidziano, że wszelkie inne (niż utrata palca lub paliczka) uszkodzenia lewej dłoni w obrębie palców III, IV, V i odpowiednich kości śródreżca (tj. blizny, uszkodzenia ścięgien, zniekształcenia, przykurcze stawów, zeszywnienia, zmiany troficzne, czuciowe itp.), powodujące ograniczenie funkcji palca, stanowią o trwałym uszczerbku w wysokości 1%, a gdy jest to znaczne ograniczenie funkcji palca, to w wysokości 3%. Jakkolwiek rozporządzenie to zostało wydane dla potrzeb orzekania o jednorazowym odszkodowaniu w ramach systemu ubezpieczeń społecznych, to zdaniem Sądu nie stanowi to przeszkody do posilkowania się jego zapisami w sytuacji, gdy strona pozwana nie przedstawiła ogólnych warunków umowy odnoszących się do kwestii trwałego uszczerbku na zdrowiu, która by tę kwestię regulowała.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie I.

W pkt II Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. poniesionej przez powoda opłaty od pozwu. Od tej kwoty zasądzone zostały odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie, na wypadek jego wystąpienia. Sąd kierował się przy tym zasadą odpowiedzialności za wynik sporu w procesie, wyrażoną przez ustawodawcę w art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c.